

skolen af Interesse for Sagen. Han taler om, at der i alt Fald er eet Præcedens, idet en Lærer i Korsør ved sin Overgang fra en privat Skole til Kommuneskolen fik hele sin Tjenestealder medregnet ved Fastsættelsen af sin Løn og Pensionsret. Der foreligger naturligvis mange Andragender fra Lærere i den Henseende, men ikke noget, der kan sammenstilles med dette, og jeg tillader mig paa det varmeste at anbefale det til den højtærede Minister.

Gammel Praksis viser, at Tinget følger Ordføreren med Hensyn til alle den Slags Forslag, saa jeg tør ikke haabe paa, at Tinget vil følge mig, selv om Kravet er nok saa berettiget. Da Svaret paa denne Lærers Andragende endnu ikke er afgivet, vil jeg benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at det kunde blive imødekomende. Det forekommer mig, at hans Andragende er fuldt berettiget, og at dette ene Tilfælde ikke vil kunne skabe et Præcedens, der kan virke hemmende for Ministeren eller anstrenge Statskassen for meget. Jeg er selvfølgelig forberedt paa, at den ærede Ordfører ikke vil anbefale mit Forslag, og er derfor ogsaa forberedt paa at tage det tilbage. Men jeg vil gerne have den ærede Ordførers Tilslutning til at anbefale det i alt Fald til Ministerens Overvejelse, selv om det skulde blive forkastet eller taget tilbage, ligesom jeg ogsaa henvender mig til den højtærede Minister i Haab om, at han vil tage det under velvillig Overvejelse.

Sveistrup: I Udvalgets Betænkning findes der under Nr. 109 Meddelelse om et Andragende fra Beboere af Smøllerup Sogn i Fjends Herred om Tilladelse til og eventuelt Bidrag til Flytning af Smøllerup Kirke. Udvalget har ikke gjort nogen Indstilling om denne Sag, og jeg har derfor troet, at det kunde være rigtigt her at give Ministeren og eventuelt Udvalgets Ordfører Lejlighed til at fremkomme med en Udtalelse om Sagen. Den Kirke, som der er Spørgsmaal om at faa flyttet, ligger paa en yderst ubekvem Plads i Udkanten af Sognet, og $\frac{4}{5}$ af Beboerne i Sognet ere derfor enige om at ønske den flyttet. Der til kommer, at den nuværende Kirke, skønt det er en gammel, anselig Kirke, dog er saa brøstfæddig, at ifølge et sagkyndigt Skøn, som Andragerne have foranlediget optaget, vil dens Vedligeholdelse i den næste halve Snes Aar koste 15,000 Kr. For at tilvejebringe en ny Kirke af en

saadan Beskaffenhed, at den kan være tilfredsstillende for Sognet, vil der ikke behøves nogen synderlig større Sum, og hvis det forholder sig rigtigt, som af Beboerne meddelt, at den gamle Kirkes Vedligeholdelse vil koste en saa uforholdsmæssig Sum, synes jeg, der er saare god Grund til at hjælpe til at faa den flyttet. I alt Fald vil det vel være rimeligt, at denne Sag bliver undergivet en grundig Overvejelse af Ministeren, og det er for at foranledige Udtalelser derom, at jeg har fremsat Ændringsforslaget.

Marott: Jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger om Andragendet Nr. 117 om Tilskud til Aarhus Teater. Indstillingen, som hele Finansudvalget har tiltraadt, gaar ud paa at henvise Andragendet til Kultusministerens Undersøgelse. Det er meget rigtigt, som den ærede Ordfører refererede før, at Finansudvalget har været af den Mening, at denne Sag vil kunne tages op til Overvejelse sammen med Overvejelsen af det kongelige Teaters Forhold, som jo vil finde Sted i næste Rigsdags-samling. Det er ogsaa rigtigt, at der ikke har været Enighed i Realiteten angaaende dette Andragende. Der er enkelte Medlemmer, deriblandt ogsaa Ordføreren, som have taget Forbehold i denne Sag. Men der har ogsaa i Udvalget været Tale om at henstille til Ministeren, naar han undersøger denne Sag, eventuelt at lade udarbejde Regler for Tilskud til Teatre i Provinserne, hvilke Regler saa kunne komme til Forhandling i næste Samling.

Det er ikke noget nyt, at Statskassen yder Bidrag til Teaterdrift. Vi drive Teater her i København og ofre hertil ifølge sidste Statsregnskab omtrent 180,000 Kr. om Aaret. Naar det er Tilfældet, synes jeg, det vilde være ret naturligt, at der ydedes lignende Tilskud til Teatre i visse Centrere i det øvrige Land. Det er jo kun meget faa Mennesker ude i Provinserne, som kunne nyde godt af Nationalteatrets Komædie, hvorfor skulde man saa ikke fra Rigsdagens Side søge at gaa videre med Hensyn til Statsstøtte for dramatisk Kunst? Man vil naturligvis sige — det ved jeg, den ærede Ordfører vil sige —, at det vilde føre for vidt for Statskassen i den Grad at befatte sig med at yde Penge til dramatisk Kunst. Men det er en Selvfølge, at, for at der kunde ydes saadanne Tilskud til Teatre i Provinserne, maatte der kræves Opfyldelse af visse Betingelser, særlig i kunstnerisk Henseende. Det er jo ogsaa af den Grund,